

פסיכואנליזה בעיר

לימודי פרויד-לאקאן | מנהל: ז'אק-אלן מילר | מרכז: מרקו מאואס

dor-a-lacan.com

VARITE (VÉRITÉ + VARIÉTÉ)

אצל לאקאן ועם לאקאן

זה יהא נושא כנס ה- NLS בפריס במאי 2026.

השנה, נחקור את ה- VARITE, גם מבחינת האמת, כפוליהדרון בעל פנים רבות, ומכאן ה"מגוון" שבו וגם בהוראתו של לאקאן עצמו, הוראה הכוללת את "לאקאן נגד לאקאן", כפי שציין ז'אק-אלן מילר. נעסוק ב"מגוון" הזה בשיחתנו השנה.

ביבליוגרפיה ראשית:

Lacan, J. (1974). Seminar XXI: Les Non-Dupes Errent.

Lacan, J. (1977). Seminar XXIV: L'insu que sait de l'une-bévue s'aile à mourre.

הלימודים בתכנית הראשית מתקיימים במוזיאון ארץ ישראל, רמת אביב, אחת לשבוע בימי רביעי החל מה-5 לנובמבר 2025 ועד 24 ליוני 2026. שעות הלימודים 1630-1930 למעט תאריכים מסוימים המפורטים בתוכנייה ובהם יתווסף שיעור ערב עד השעה 2100.

טיוטות

השנה נמשיך את נתיב המחקר המשותף שלנו עם ד"ר עוזי וישנה, ונלמד/ נקרא לסרוגין, שיעור מסמינר 21 או מסמינר 24 מאת ז'אק לאקאן, ללא סדר מסוים. הקשר עם הפרקטיקה? פשוט מאד: "אוריינטציה!", כפי שיכול היה לומר בסוף השנה, להפתעתנו, משתתף מבית חולים אברבנאל, כתשובה לאותה שאלה של ד"ר וישנה.

מרקו מאואס

סמינר קליני

השנה לקראת הכנס של ה- NLS הווריאציות של האמת בהתנסות האנליטית יהיה ניתן להתמקם בסמינר הקליני בסוגייה הבאה:

מה שהניסיון של פרויד דורש מהסובייקט שמדבר, זה שהוא יגשים את השתלבות של המיניות שלו מעל שדה מסוים, זה של היחסים הסימבולים. הקושי של השתלבות נשען על העובדה שהמציאות של מיניותו בחלקה מתחמקת מהסובייקט, במידה שהוא נכשל לסמל באופן אנושי כמה מערכות יחסים סימבוליות. ההתנסות אנליטית ממוקמת עבור הסובייקט, במישור האמת שלו. הפסיכואנליזה הגה התנסות אם ניתן כך לומר, בגוף ראשון.

במקרה של איש הזאבים פרויד היה חייב לציין, לאחר הפגישות מתקיימות אחת אחרי השניה במשך חודשים ושנים מבלי לתרום שם דבר, שום דבר שהוא יקח על עצמו בגוף ראשון כאמת שלו. " (Jacques Lacan -Aux Confins du Seminaire) עמוד-19

"לתצורה הסובייקטיבית יש לה בשל הקשר בין המסמנים, אובייקטיביות לגמרי שקופה אשר מייסדת את האפשרות של עזרה שאנו מעניקים בצורה של פירוש." (סמינר XVII) עמוד-101 בצרפתית). במהלך הסמינר הקליני נוכל לגלות במהלך הצגת מקרה איך המושגים כמו ידע ואמת, חזרה והתענגות ניתנים להשגה עבור הסובייקט באובייקטיביות חסרת תקדים- כממשיים.

פירוש מהדהד עם לא מודע שאינו רק מחסן של מטפורות אלה "שאר של תביעות של התענגות " שחצו גוף. (Eric Laurent)

פרלה מיגלין

בסמינר הקליני השנה אשמח לשים את הדגש בעבודה עם המיקרים על הפרטיקולריות והסינגולריות של כל מקרה כאוריינטציה, היחודי מעבר למבנה, להגנות ולאבחנה. אני חושב שנושא כנס הנלס מזמין (לפחות אותי) לשם.

עם או בלי קשר אשמח אם ימצא מרחב לנושא עליו אני עובד כרגע בגלל סמינר בוינה שאכנה אותו (שם ראשוני) "האתיקה של הקריאה", כלומר השאלה איך לעשות שימוש בידע מונח, כולל האבחנות הפרוידיאניות והלאקאניאניות.

אבי ריבניצקי

התחלות

הסוגייה : בפרק 10 ב"עכבה סימפטום ומועקה " טוען פרויד כי הסימפטום כרוך בקיבעון השוכן בכפיית האיד לחזרה בלא מודע : Wiederholungszwang des unbewussten. זוהי תביעת הדחף בלשונו של פרויד : Tribesanspruch, זהו הממד הממשי בסימפטום.

כלומר: אם קיימת תביעת דחף, הרי קיים בה $X = \text{ידע}$. אם כן, מהו מעמדו של הידע הזה? אמרנו עם פרויד ולקאן : הסימפטום הוא ממשי, האם הידע X הטמון בו ניתן לפענוח? כלומר בידע הזה טמונה משמעות המבקשת, להתדבר ולהתפענח כמשמעות? ואם נכון הדבר,

כיצד כרוכה משמעות בממשי?

אנו עדים לאפקטים הממשיים של הדבור תחת העברה על הסימפטום, האם זוהי עדות לקיומה של משמעות בממשי שבסימפטום?

או שמא, זהו אפקט התעתוע שבהעברה שיש בה מן הממשי [סמינר 11] המאפשר את נגיעתו הממשית של הפירוש המטלטל את הממד הממשי של הסבל?

אם כך הדבר, אין זה עוד משמעות בממשי, כי אם : אפקטים של אמירה, והרי האמירה בשדה של האמת והמשמעות המתפענחת.

-Bedeutung8 = 5+3-Sinn

-Bedeutung-8 = 4+4 -Sinn

הרבה 'סינים' לבידוייטונג אחד.

את *Bedeutung*, עם לקאן נוכל לרשום כקיבעון החוזר, כאות של הממשי, זו הרשומה בגוף, החלק בסימפטום שלא מדבר, וכשמכותב לאנליטיקאי אולי נאמר, כקשירה מיטונימית, כאפקט ניסי של העברה, שמעצם קיומה תפנה וריאציות של אמירות מרובות ['סינ-ים', שתחוללנה עימן שינוי בממשי.

את ה" Sinn ים", עם לקאן נוכל לרשום כאמתות המרובות, החלקיות, החסרות, המשתנות, התלויות הקשר ה-*verite-varity* [האמת המרובה, המשתנה] משחק המילים, נאולוגיזם התופס את הקריאה, הטמונה במאמץ של לקאן עם הקשרים הבורומאים להפריד בין ממשי ומשמעות.

כדי לפגוש מן המסלול הזה נקרא מ:

זיגמונד פרויד, "הרצאות המבוא."

זיגמונד פרויד: "עכבה סימפטום ומועקה"

זיגמונד פרויד: "מתווה לפסיכולוגיה מדעית"

אריק לוראן: "ההופכי של הביופוליטיקה", שמות ושיום, השם הפרטי, ממדי הנאמר והקבוצה הריקה, הדיבור והכתיבה.

אריק לוראן: "מהפירוש לאירוע."

J.A.Miller: The seminar of Barcelona, part 2

ז'אק אלאן מילר: שיעור מה 8.12.2004 החור שבלב

ז'. לקאן: ן סמינר 24: שיעור 14.12.1976.

דפנה עמית סלבסט

בחלק שלי ב"התחלות" אעסוק בנושא העבודה השנתי ב-NLS "ואריאציות של אמת", וזאת באמצעות היחסים, שבין הפירוש לאמת. אומר לוראן:

"...הדגש שניתן על ידי הצ'אן של לינג'י, על הייצור הפתאומי של ריקות באמצעות שבירה הוא גם דוגמה בעצמו לסוביטיזם זה. ההתייחסויות הלאקאניאניות לברק חייבות... לברק של הריקות של לינג'י ממש כמו לברק ההרקליטי של היידגר... הברק ההיידגריאני, המבוסס על אפוריזם של הרקליטוס: "בכל, הברק שולט"... הברק אינו חלק מ"הכל". הברק אינו יש. הוא אינו נמנה על הישים ומתווסף להם. הוא אור המאפשר לו להיות מובחן... הפירוש האנליטי מביא בחשבון

הטרונגניות זו בכך שאינו מתרכז רק בדיבור או באמירה...עליו להיות מונחה על ידי החיפוש אחר אפקט של אמת הנתפסת כשבירה" (לוראן, 2020 הפירוש-מאמת לאירוע, עת לאקאן).

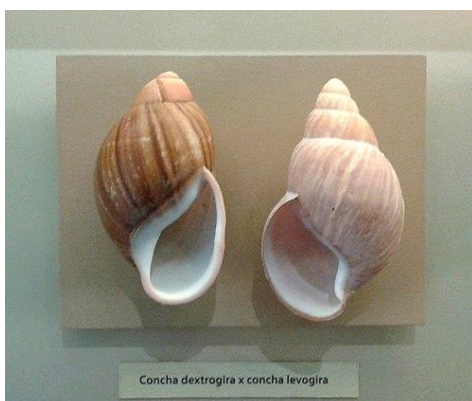
הדרך אותה עשתה האמת בהוראתו של לאקאן כמדברת וכמתגלה בדיבור, כמקום שממנו מדברת ההווה, כחומקת מהידע, כבעלת מבנה של פיקציה וכמשקרת; מעולם לא כללה את אובדן מעמדה כשבר וכהתגלות. מדגיש מילר בהתייחסו לסופר הצרפתי מישל לייריז: "הנה הארה, כפי שלייריז אומר, 'קריעת צעיף, התפרצות של אמת'. הוא מגלה שקיים 'מובן ממשי למילה', כפי שהוא אומר...'. במקום שנעשים חיבורים שאינם עונים לסדר הלקסיקלי, במקום שיש אפקטים של הפרעה, הצללות, חתכים מיוחדים... המשפטים הספוגים במוזיקה מקבלים ברק מיוחד המפריד אותם מהשפה הרגילה..." הוא מזכיר כאן את העולם המאוכלס, בשל אותם שמות, כאובייקטים פנטסטיים המקבלים את קיומם אך ורק מאי-הבנה של השמיעה. אני שולח כל אחד מכם לזכרונותיו" (מילר, 1996, הפירוש הלאקאניאני, "דיבור, קריאה וכתובה").

אבינועם חקלאי

סמינר קריאה

קריאה בסמינרים 21 ו-24 לז'אק לאקאן

נעקוב יחד אחר ההתערבויות בסמינר טיוטות. משתתפים המעוניינים לקחת חלק במסירה ודיון מוזמנים לכתוב לנו.

"יש מן האחד", כיצד להשיג את השתיים?

אנו מתעניינים בשתיים, אומר לאקאן. בכלל לא מובן מאליו שניתן לגשת אליו החל מהאחד, בפעולת החיבור.

"אני אומר שאין שתיים, כי אם היה שתיים זה היה בו בזמן לרשום בממשי את האפשרות של היחס אשר יסודו ביחס המיני." (8.1.1974)

כיצד להשיג את השתיים, כמה שיותר "רזה" ממובן מיני? דרך הסימטריה, או הקיפול באמצע של העיגול בחבל, החצי, או דרך הכתיבה של הבחירה בעמדה הנשית בנוסחאות של הסקסואציה? "המיסטרין של השתיים". (12.3.74)

מבל גרייבר

נפתח את השנה בסמינר Les non dupes errent XXI

כותרת המזמינה אותנו לתפוס, ואז לאבד תפיסה, ולתפוס שוב, אחרת..

"אלו שאינם תועים, טועים" ... "שמות האב".

בפרק הראשון של הסמינר, לאקאן מדבר על אתיקה של סירוב להיות בלתי מרומים. על מה מדובר כאן? כיצד קשורה התעייה אל טופולוגיית המשלבים סמלי, דמיוני וממשי, ואיך להשיג את התעייה או הפתאות (מלשון פתי) הראויה בפרקטיקה האנליטית?

על מנת לנסות לאחוז בשאלה זו, ניגש גם לשאלת הבניית האני-אחר דרך "שלב המראה", קונסטרוקציה מוקדמת בהוראתו של לאקאן.

“ הפונקציה הדמיונית של הנוסע צריכה לשמור אותנו דרוכים אל מול כל מטאפורה שנקרית בדרכינו. אני יודע היטב שהדרך, הדרך המדוברת, הטאו, מדמה את עצמה לנמצאת באופן מבני. אבל האם אכן בטוח שיש רק דרך אחת? או אפילו שהרעיון של דרך, של שיטה, שווה משהו? שמא נאמץ לעצמנו אתיקה שונה למדי, אתיקה שתהא מבוססת על סירוב להיות לא מרומה (לא פתי), בדרכנו להיות תמיד פתי של אותו ידע, של אותו לא מודע, שבחשבון אחרון, הוא מנת גורלנו בכל הנוגע לידע. (תרגום חופשי, עמ' 16 פרק I). ”

ליאת שליט

האקיווק הלא פתאים טועים/תועים

שמות האב

זה מהדהד

לאקאן אומר לנו שהכרחי להיות פתי, זאת אומרת, לדבוק להצמד, לאחוז [to stick] במבנה.

בעברית יש מנטרה של ילדים ששרים כשמצליחים "לעבוד על משהו" - פתי מאמין לכל דבר...

לקוח מספר משלי שם הפתי יאמין לכל דבר. זה מופיע בלשון עתיד, מה שעושה הבדל.

ב"ג'ויס הסימפטום" {כתבים אחרים} לאקאן מציג מעיין פרדוקס, פוסט ג'ויסיאני, בין ההתענגות שמוציאה את המובן, ובין ההתענגות פחותת הערך מן העובדה שהאנליזה ברגע שנשענת על המובן כדי לפתור אותה, אין לה אפשרות אחרת כדי להשיג זאת אלא בהיותה פתי של האב. אכן האמונה והאב יכולים ללכת יד ביד.

אני שואלת את עצמי האם הפתאיות היא לא יותר מהצד של ההסכמה?

מילר ב"לא מודע והגוף המדבר" אומר: היות פתי של ממשי, היא הצלילות היחידה הפתוחה בפני הפארלטר על מנת לכוון עצמו. נדמה לי שזה מאפשר נתיב לקריאה ומחקר

שרון זוילי

סדרת שיעורים בנושא הקשר בין שפינוזה ולאקאן

'...הכוח להמשיך ולעבור את כל מה שאין בו כוונה'

(רוקפור)

ז'אק אלן מילר טוען ש'לאקאן אחז בידו של שפינוזה לאורך כל הוראתו', וכי 'עצם השם סיבה', ב'שדה של הסיבה הפרוידיאנית', 'הנו הדהוד לשפינוזה' (29/11/1998).

בהמשך לאמירות אלו נבקש לציין ולחקור מושגי יסוד ומפתח בהוראתו של לאקאן, לאור הפילוסופיה השפינוזיסטית.

ארבעה שיעורים בתאריכים 17.12, 14.1, 11.2 ואחד נוסף בסמוך ליום עיון שעתידי להיערך בנושא.

נתן ברנט

אנליזה בין פענוח להתענגות

בכוונתי להביא ולדון בקריאתי של המאמר של ז'א. מילר (מצורף כאן למטה) "האלגוריתמים של הפסיכואנליזה" שכבר היה נושא בתוך הסמינרים של השנה שעברה, ועוד נושאים של הלוגיקה של הריפוי שמילר מפתח בסמינר משנת 1993-1994 תחת השם DONC – "ולכן". פרקים XV ו-XVI של סמינר זה דנים ב"כיצד מתחילות האנליזות" ו"הבעיה של לאקאן". בפרק XVI מילר מסביר את הארטיקולציה בין מובן להתענגות ואפילו את הפיכתו של הראשון לשני: בעייה זו באה לתת שם ולהסביר כיצד האלגוריתם של ההעברה, הכותב יחס בין המסמן למשמעות, יכול להיות שקול לאובייקט בו נקשרים האיווי וההתענגות של הסובייקט (לאובייקט אגלמה).

שני שיעורים בתאריכים 6.5, 20.5

סמואל נמירובסקי

שיחת הכפר

מפגשי שיחת הכפר, ראיון חולה וסמינר, ממשיכים להתקיים השנה, במסגרת שיתוף הפעולה בין הסקציה הקלינית של פרויקט דור a והמרכז הירושלמי.

הפעילות מכוונת ליצירת שיח מתמשך בין השיח האנליטי והשיח הפסיכיאטרי, על ההבדלים ונקודות המפגש ביניהם.

השנה יתקיימו הראיונות בשיתוף של שתי מחלקות בבית החולים כפר שאול : מחלקה סגורה גברים ומחלקה ממושכת. הם יתקיימו בימי שלישי, בין השעות 13.30-15.00. את הראיונות ילווה סמינר שיתקיים דרך הזום, ויעסוק בפיתוח של הלמידה בעקבות הראיון.

ציפי פרי, עם דפנה עמית סלבסט ואיטה ליציניצר

יותרות מסוימת: שיח בין הפסיכואנליזה והפסיכיאטריה

ראיון חולה ושאלות של הכשרה- באברבנאל

נמשיך גם השנה בשיתוף הפעולה בין הסקציה הקלינית של פרויקט דור a ומרפאת המבוגרים במרכז ברה"נ ע"ש אברבנאל בבת ים, בהובלתו של ד"ר מיכאל קרסנושטיין. אחת לכשלושה שבועות בימי שלישי בשעה 8:30, ייערך ראיון חולה ע"י פרלה מיגלין ואבי ריבניצקי, שלאחריו ייערך דיון עם המשתתפים. האתגר שינחה דיון זה, הוא כינון (מחדש) של שיח אפשרי בין הפסיכואנליזה והפסיכיאטריה.

בכריכתו האחרית של הספר "Jacques Lacan, Premiers écrits" מצאנו שורות שיכוונו אותנו במהלך השנה:

לפני שלאקאן נהיה פסיכואנליטיקאי, הוא היה פסיכיאטר. כתביו הראשונים לא היו מתפרסמים מחדש אלמלא היו מזמינים אותנו לקרא בהם שוב, בדיעבד. מה הם מלמדים אותנו על ההכשרה של הפסיכואנליטיקאי העתידי? הקליניקה שלו מושרשת בייחודיותו של המקרה. מקרה שלא היה נבחר לעולם, אלא בזכות ה"סינגולריות שלו". עליו להציג "מאפיין מקורי", "א-טיפוסי". ניתן לזהות כאן אוריינטציה לעבר ה"אחד אחד" אשר הפרקטיקה האנליטית מכתובה. ניתן למצא את הסינגולריות של המקרה ברמה של הפרט הקליני, שתחום בדאגה לדיוק, הנלקחת עד לקצה ההקפדה. לאקאן מאוחר יותר יזכיר את טעמו ל"נאמנות למעטפת הפורמאלית של הסימפטום". שלושה מאפיינים נוספים מסמנים את העתיד. זהו השימוש במילה מבנה על מנת להצביע על ארגון של ישות המהווה מכלול, ונפרדת ממושג של התפתחות. זו החשיבות המיוחדת לניתוח של כתבי החולים. ומשם החיבור המתקיים בין הסימפטום והיצירה הספרותית.

Jacques lacan, Premiers Ecrits. Le champs Freudian, collection fondee par Jacques Lacan, aux Editions de Soleil, Paris.

באשר לכותרת שנבחרה לסדרה. המילה "יותרות" שהיו מי שהעירו שהיא מילה לא מוכרת, לא רשמית, אולי אפילו ניאולוגיזם, מכוונת אל אותו "מאפיין א-טיפוסי" שעשוי להופיע בראיון החולה, עם ההצעה שלא לתת לו לחמוק, אלא לבחון את האפשרות שהוא הציר של המקרה.

את ראיונות החולה יערכו לסירוגין פרלה מיגלין ואבי ריבניצקי. המפגשים יתקיימו בתאריכים הבאים:

18/11/25

16/12/25

6/1/26

27/1/26

17/2/26

10/3/26

14/4/26

5/5/26

המפגשים יתקיימו בימי שלישי בשעה 8:30 באולם "חיטה" מרפאת מבוגרים, המרכז לברה"נ ע"ש אברבנאל, רח' קק"ל 15, בת ים.

רותי גדרון

PART

בשנה הבאה ב-PART, סמינר הקריאה של ימי רביעי אחת לחודש ימשיך במתכונת חדשה.

צוות PART ייקח על עצמו את הכוונת הקריאה בטקסט "דחפים וגורלותיהם" של פרויד לצד קטעים מסמינר XI של לאקאן, בדגש על סוגיית הדחף החלקי- על מה מדובר. בכל מפגש שתי קלינאיות יבחרו את החלקים וינחו את הקריאה צעד צעד. המפגשים יהיו נגישים למשתתפים משיבא, מדורא ובכלל.

10.12, 14.1, 11.2, 11.3, 15.4, 13.5 בין השעות 1330-1445.

המפגשים במסגרת הסמינר הקליני בליווי מורים מדור a ממשיך במתכונתו החדשה, של עבודה סביב מקרים של מרפאות שחר וקשת. השנה לראשונה נשמע גם מקרה ממרפאת משרד הביטחון. אפשר להירשם בתאריכים: 26.11, 31.12, 28.1, 25.2, 25.3, 27.5 בין השעות 1330-1445.

ליאת שליט

סמינר השדה הפרוידיאני עם אריק מארטי ופרנסואה לגיל- 10-11

ינואר, 2026

פרטים נוספים יבואו

ערוץ לימודים של פרוייקט דור a בצפון באחריות: ח'ליל סבית ושרון זווילי

ההרשמה לתוכנית פתוחה למתעניינים בפסיכואנליזה ובהוראה של פרויד ולאקאן משדות שונים כמו חינוך, אומנות, חברה, מדעים, השדה הטיפולי ועוד. לכל מי שהפסיכואנליזה הלאקאניאנית מדברת אליו, ומצא בה מן החידוש.

הלימודים יתקיימו אחת לשבועיים, בימי שישי, בין השעות 12:30-15:15 בבית החסד: שד' הפלי"ם 10, חיפה החל מה- 14/11/25.

התוכנית תכלול שני סמינרים - בשתי יחידות לימוד: סמינר 1 : "קריאה במקרה של איש העכברושים". סמינר 2 : מעבר לאדיפוס ולרצח האב.

משתתפים בתוכנית מוזמנים ויכולים להשתתף באופן קבוע בסמינר הקליני של דור a שמתקיים אחת לשבועיים בימי רביעי בתל אביב. {בנוסף למפגש אחד או שניים שיתקיימו בחיפה}

התוכנית כוללת בנוסף, השתתפות בסמינר של השדה הפרוידיאני ובסמינר החיצוני של CPCT עברי ערבי בחיפה- "הנס הקטן" שמתקיימים מדי שנה בהשתתפות קולגות מהאסכולה (פרטים לאורך השנה).

עלות השתתפות בתוכנית לשנה: 2500 ₪.

לפרטים נוספים ובירורים והרשמה ניתן לפנות ל:

שרון: 052-5946565 מייל: shzvili@gmail.com

ח'ליל: 052-8470030 מייל: khalilsbeit@gmail.com

ההרשמה לתוכנית הלימודים עבור משתתפים חדשים מותנית בראיון מקדים, אותו ניתן לקבוע

בכתובת הבאה doraplatform@gmail.com

ברושור מלא של תכנית הלימודים של דור a יתפרסם בקרוב באתר דור a.

כתובת האתר: [/https://www.dor-a-lacan.com](https://www.dor-a-lacan.com)

פרוט הסמינרים:

סמינר I : קריאה במקרה של איש העכברושים. באחריות: שרון זוילי

השנה נקדיש את השעורים לתיאור מקרה זה של פרויד, מקרה של נזיריזם אובססיבי, שקיבל את שמו החל מהתענגות פנטזמית שהגיחה והרעידה את חיו של הסובייקט. עינוי העכברוש שמוכנס בכוח לפי הטבעת של המעונה, ובכל זאת בשם של המקרה, העכברוש מופיע בלשון רבים..

בעקבות פריצה זו של התענגות הסובייקט מפתח תסריט דלירנטי, "אובססיה פנטזמית" שמובילה אותו עד לפרויד.

מה הקשר בין הסימפטום והפנטזמה במקרה זה, הדימויים שכופים את עצמם, המחשבות הכפייתיות והפעולות שהוא נדחף לעשות, באיזה אופן הם שזורים זה בזה.

האקיווק ratten-raten, שקיבל את השם של "גשר מילולי" על ידי פרויד, מאפשר שער כניסה למקרה וקריאה בו. דופן של מסמן ודופן של ההתענגות, סימפטום שחושף תחת העברה, את האופן בו הסובייקט נטוע בקונסטלציה המשפחתית הייחודית שלו, ובאיזה אופן זה גוזר את גורלו. לאקאן במיתוס האינדיווידואלי של הנזיריזם, בהתייחסו לדיליריום הקצר בדמות ביתו של פרויד עם משקפי צואה כותב:

" המיתוס והפנטזמה מתמזגים כאן וההתנסות מלאת התשוקה שכרוחה בחוויה הנוכחית של הקשר עם האנליטיקאי, מאפשרת דרך הזדהויות שקשר זה נושא קרש קפיצה לפתרון של כמה בעיות".

נעקוב ביחד אחרי ששת הפגישות עם פרויד, מה הפסיכואנליזה לומדת ממקרה זה החל מההתנסות של פרויד ומהאופן לגשת אליו.

ביבליוגרפיה

הערות אודות מקרה של נזיריזם כפייתית- פרויד

המיתוס האינדיווידואלי של הנוירוטי- לאקאן

האובססיבי ויקיצתו- גיל כרוז

יתוספו במהלך השנה מראי מקום נוספים

סמינר II : מעבר לאדיפוס ולרצח האב. באחריות: ח'ליל סבית

במאמרו "דוסטויבסקי ורצח האב", ממקם פרויד את יצירתו של דוסטויבסקי "האחים קראמזוב" , בשורה אחת עם "אדיפוס" של סופוקלס ו"המלט" של שיקספיר, כיצירות מופת שמאירות - על ההבדלים ברקמה הספרותית ביניהן - את פניו של התסביך האדיפלי. הקריאה של פרויד פותחת צוהר לכניסה לקריאת הנוירוזה דרך ניתוח התווים השונים של אישיותו של דוסטויבסקי והשתקפות מופעיה הסימפטומטיים הן בחייו האישיים והן ביצירתו.

ניתן לטעון כי יצירתו של דוסטויבסקי שיקפה ותיארה תקופה בתרבות בה היה לאב והמערכת הערכית שלו מעמד שייצר סימפטומטולוגיה שליוותה את תחילתה של הקליניקה הפסיכואנליטית ואת יצירתו של השיח האנליטי.

כך ולאורך תקופה ארוכה, היווה האדיפוס מצפן בעבור הפסיכואנליזה והקליניקה הפסיכואנליטית, מצפן דיאגנוסטי ושימושי בקריאה ובהתערבות הן במקרים של נוירוזה והן במקרים של פסיכוזה.

עם השינויים החברתיים והתמורות שהתחוללו בפונקציה האבהית, יחד עם התפוררות המערכות הערכיות שדמותו גילמה, נהיה קשה לגשת לקריאת המקרים שהקליניקה מזמנת דרך האדיפוס. נוצר צורך לגשת לקריאה הקלינית דרך פריזמה יותר רחבה מההיצמדות לאדיפוס.

הקריאה והחידושים של ז'א. מילר בהישען על הוראתו האחרונה של לאקאן, וכן הפיתוחים והעבודה הנמרצת של אנליטיקאים שונים במרחבי השדה הפרוידיאני, פתחו עבורנו שערים על מנת לגשת למקרים וסימפטומים עכשוויים, שאינם עונים או ניתנים לקריאה דרך הפריזמה האדיפלית בלבד. מישור זה ממשיך להיות מאתגר עבורנו, לאור התמורות החברתיות הבלתי פוסקות ואשר מן הסתם, מניבות באופן בלתי פוסק סימפטומים חדשים שהקליניקה הפסיכואנליטית נתבעת לטפל בהם ולענות להם.

החל מהמסירה הפרוידיאנית המעוגנת בטקסט אודות דוסטויבסקי, לצד טקסטים אנליטיים שנשענים על ההוראה האחרונה של לאקאן, ננסה לחדד ולגשת לשאלות בהם נתקלת ואיתן מתמודדת הקליניקה והפרקטיקה הפסיכואנליטית בימינו. המתח והקשר בין הקליניקה של מה שנקרא הלא מודע ההעברתי והלא מודע הממשי, בין הקליניקה של המובן למה שחורג מהמובן, בין הפרשנות המטפורית והקליניקה של האות או של ההתענגות שנוצרת בעקבות מפגשו של המסמן עם הגוף, יהוו הציר המרכזי לחקירה וללמידה במפגשי הסמינר.

מפגש עם גיל כרוז סביב "איש העכברושים" ו"איש הזאבים" – פרטים בהמשך

ביבליוגרפיה

האחים קראמאזוב, דוסטויבסקי

דוסטויבסקי ורצח האב, פרויד

הקדמה לגרסה האנגלית של סמינר 11, לאקאן

ארגומנט הכנס של האסכולה מ 2019 שהתקיים בתל אביב "דחוף", ברנרד סנהב

טקסטים אחרים יתווספו לקריאה, תוך כדי מהלך הלמידה ובהתאם לצורך